

selen staan mij nog twee der voornaamsten voor den geest, het eene van de firma Du Mortier voor mijn vers op Borger ¹⁾, het andere van Loosjes voor mijn vers op het Koster's eeuwfeest, alles zonder eenig verband mijnerzijds! 't Was te zamen een noemenswaardig sommetje geworden. Middelerwyl kwam Immerzeel, na het verdriet dat hij mij had aangedaan, met financieele proposities tot mij, en ik was nu sluw of zwak genoeg geworden, om — onder strikte bepalingen evenwel — een auteurcontract voor de uitgave van twee bundels, Nieuwe Gedichten ²⁾ met hem te sluiten, waarin alle de zoo ruim vergolden verzen opgenomen zouden worden. — 't Was toen voor 't eerst dat ik mijne handteekening als koopman, in een andere betrekking dan die van verfverkooper zette. Twee of drie jaren later, zouden de fondsartikelen van Immerzeel worden verkocht ³⁾, en mijn Vriend, W. H. Suringar trad bij mij in, en deelde mij mede, dat zijn broeder plan had op het inkoopen van mijne Gedichten, en drong er op aan, dat ik hem voor 't vervolg en bij uitsluiting, onder billijke voorwaarden, tot mijn uitgever kiezen zou ⁴⁾. Waarom niet? 'k Was immers toen reeds een poëet van beroep! 'k Gaf hem met een handdruk mijn woord en heb het gehouden. Zelfs heb ik er later mijn gereserveerd regt op de bundels Nieuwe Gedichten afgestaan en ik was sedert in den volsten zin — uw auteur.

Of ik er berouw van heb? Dat verzeker ik U, maar berouw komt te laat. 't Is echter in de minste mate omdat ik mij vrij wat meer zou kunnen bevoordeeld hebben, als ik eigenaar van mijn werk gebleven was, — maar toen ik in 't genoemd Zondagsblad van den 11den de *goedkoope* uitgaaf van mijn dichtwerken, met de afzonderlijke offerte van 't welgelijkend portret weer aangekondigd zag, en er niet slechts vlak naast de Hoalloway pillen zag aanbevolen, maar onmiddellijk er boven het goedkoope Keukenboek, ter vervaardiging van verschillende spijzen, zag te koop geveild — toen werd ik bleek van schaamte, of, wilt ge 't, van gekrenkten hoogmoed; en als ik mij voor den geest haal, dat ik eerdaags weder mijn

1) 1821. 2) 1821. 3) 1835! 4) Uit den brief van 20 Febr. 1835 blijkt, dat Tollens zelf den wensch koesterde G. T. N. Suringar als zijnen uitgever te krijgen; cf. blz. 118 en 125.